

....NAPIRENDI PONT

BUDAPESTI KERESKEDELMI

Gazdaságpolitikai Bizottság

ÉS IPARKAMARA

Mit várnak a fővárosi vállalkozások a gazdaság működtetésében meghatározó szerepet betöltő parlamenti pártoktól?

(A magyar gazdaság fejlesztési lehetőségei a kamarák közjogi hatás- és feladatköreinek bővítésével.)

Budapest, 2006. február 10.

Az előterjesztést összeállította:

Wieszt János
Dr. Vadász György

Előterjesztő:

Dr. Vadász György
BKIK Gazdaságpolitikai Bizottsága elnöke

Mit várnak a fővárosi vállalkozások a gazdaság működtetésében meghatározó szerepet betöltő parlamenti pártoktól?

(A magyar gazdaság fejlesztési lehetőségei a kamarák közjogi hatás- és feladatköreinek bővítésével)

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara hagyományosan - immár harmadik alkalommal – tekinti át a magyar gazdaság helyzetét az országgyűlési választások előtt a célból, hogy a gazdasági szereplők véleményeit, javaslatait figyelembe véve megfogalmazza a fővárosi vállalkozások aktuális érdekeit és állásfoglalásával segítse mind a politikai pártokat választási programjaik véglegesítésében, kiegészítésében, mind pedig a választókat, lehetővé téve számukra a vállalkozások érdekeinek mérlegelését.

Budapest az ország legerősebb gazdasági régiója, a pénzügyi mérleget benyújtó gazdasági szervezetek mintegy egyharmada a fővárosban működik. Itt állítják elő a GDP 37%-át és itt végez munkát a foglalkoztatottak több mint harmada.

A gazdasági folyamatok értékelése, és a vállalkozások érdekeinek megjelenítése fontos és felelősséggel járó kamarai kötelezettség.

A magyar gazdaság elmúlt négy évét értékelve, kimutathatóak a **pozitív jegyek**:

- a gazdaság tartós növekedési pályára állítása,
- a fejlődést biztosító exportteljesítmények jelentős növekedése,
- a külföldi működő tőke befektetései erősödése,
- az infláció mértékének leszorítása, és kedvező inflációs ráta biztosítása,
- a közlekedési infrastruktúra (autópálya) fejlesztése,
- a reálkeresetek emelkedése,

valamint a **negatívumok**:

- az állam adósságállományának, valamint az adósságszolgálati teher növekedése,
- az államháztartás kiadási oldalának – tervezetthez képest – folyamatos és jelentős bővülése,
- a foglalkoztatási szerkezet átalakításának, javításának hiánya,
- a mikro, kis- és középvállalkozások versenyhelyzetének stagnálása.

1. Versenyképesség

A magyar gazdaság versenyképessége az európai uniós átlaghoz viszonyítva 5 %-kal javult, a lemaradás jelenleg 38 %.

A magyar gazdaság két markáns területre osztható: egyrészt a kiváló működési feltételekkel rendelkező és a magyar gazdaság szerkezetváltásában, a GDP növekedésében és az export teljesítésében meghatározó szerepet betöltő külföldi tulajdonú multinacionális cégekre, másrészt a hazai kkv szektorra, melynek jellemzője a tőkeszegénység, az alacsony termelékenység és a gyenge hatékonyság.

A magyar gazdaság azon részében, ahol nagy a tőkebefektetés, és viszonylag kevés az élőkommunka-ráfordítás, a versenyképesség javult (nehézvegyipar, gépipar).

Azon iparágakban, ahol a nagy tőkeigény emelkedő környezetvédelmi költségekkel párosult, ill., ahol a megfelelő beruházások az elmúlt időszakban nem, vagy csak korlátozottan valósultak meg, a versenyképesség romlott. Különösen szembetűnő a visszaesés a szállítási ágazat területén.

A nagy munkaerő igényű ágazatokban a versenyhelyzet kétféleképpen változott, a nagy szaktudást igénylő területeken javult (pl. vállalati központok működtetése, kontrolling

szervezetek, számítástechnikai cégek), ugyanakkor a kisebb szaktudást igénylő területeken a versenyképesség számottevően csökkent. (pl. textil-, és ruhaipar, bőr-, és cipőipar) Ezt a tendenciát két folyamat – az egyébként a nemzetközi versenybe frissen bekapcsolódó gazdaságok jellemzőin túl – a bér- és árfolyampolitika okozta, ami természetesen nem független a költségvetési helyzet alakulásától.

A kereskedelem versenyképességét a környező országokénál magasabb forgalmi adókulcs is rontotta, másrészt a nagykereskedelem az EU csatlakozást követően – pusztán forgóeszköz finanszírozási megfontolásokból is - „átszerveződött” a szomszédos országokba.

Fentieknek megfelelően a versenyhelyzet romlását okozó három fő ok:

- A forgalmi adó eltérés (ez 2006. január 1-jétől korrigálásra került);
- A bérjellegű költségek (beleértve a hozzájuk kötődő adókat és járulékokat) magas volta, és emelkedésük dinamikája;
- A kiszámíthatatlan árfolyam politika;

A kereskedelem, a „piac” nagysága és fejlettségi szintje kihat a magyar gazdaság egészének helyzetére, megítélésére. A kamarának és a szakmai érdekképviseléseknek feltétlenül szerepet kell kapniuk a kereskedelemfejlesztés és a szakmai felügyelet intézményrendszerében. Szükségesnek tartjuk a kereskedelmi ellenőrzések összehangolását, a nagy alapterületű kereskedelmi létesítmények létesítése esetén szükséges, hogy a kamarák és a szakmai érdekképviseltek – a vélemény-nyilvánításon túlmenően – döntési és egyetértési jogot kapjanak.

A mikro-, kis- és középvállalkozó kereskedők méltánytalanul háttérbe szorultak a fejlesztési támogatási pályázatok kiírásánál. **Javasoljuk a pályázati rendszer kiterjesztését és a forráshoz jutás biztosítását ezen vállalkozók számára, különös tekintettel az elektronikus kereskedelem elterjesztésére, az Internet használatának elősegítésére, a városközpontokban működő kereskedők működési feltételeinek és versenyhelyzetének javítása érdekében.**

Az elfogadott **kereskedelmi törvény** nem tekinthető a kereskedelem helyzetét és működési feltételeit jól felmérő és szabályozó, **időtálló** jogszabálynak, ezért **javasoljuk** – a szerzett tapasztalatok értékelését figyelembe véve – **egy éven belüli felülvizsgálatát, módosítását.**

A főváros jelentős **építési** tevékenység színhelye, az építési folyamat mára az építési folyamatban résztvevő szereplők jól együttműködő gépezetévé vált. Kialakultak a fejlett országokra jellemző nagy építési – beruházási – központok, az egyes rész- és szakmunkákat integráló közepes vállalkozások, és a munkát végző kisvállalkozók világa. Az építőipari ágazat teljesítményét jelentősen gátolja a kialakult strukturális munkaerő-hiány. Az építések árát, átfutási idejét jelentősen befolyásolja az ezekkel kapcsolatos több törvényi szabályozás (pl. régészeti feltárási kötelezettség, környezetvédelmi előírások, stb.) melyek részint előre nem számítható kockázatot, részint pedig túlzott költségszintet jelentenek a z építető, illetve a későbbiekben a használó számára. Ezért javasoljuk e törvényi szabályozások áttekintését, a kockázat megosztását illetve a költségek szigorú felülvizsgálatát.

A versenyképesség alakulásában fontos szerepet játszik az **innováció**. Az innovációt ma az államigazgatás elsősorban, mint oktatásfinanszírozási (egyetem-finanszírozási) csatornát használja, ezért az egyetemek fenntartása, működtetése számára fontosak. Sajnos kevés a vállalkozási környezet számára felhasználható hasznos kutatási eredmény. **Az innovációs politikának a vállalkozások felé kell fordulnia.** Külön feladata az innovációs politikának az új technológiák, termékek terjedésének elősegítése a kisvállalkozások körében, hiszen a kisvállalkozásokban foglalkoztatottak munkaerőpiaci súlya miatt a magyar gazdaság versenyképességét, termelékenységét e szektor határozza meg.

Javasoljuk az innovációs törvény módosítását, a döntési cél és az intézményrendszer megváltoztatását.

2. Tőkeellátottság

A magyarországi nagyvállalkozások általában tőkeerősek, a magyar pénzpiacok Kelet-Európában a legfejlettebbnek számítanak, ezért bármely észszerű projekt finanszírozása – az Európai Unióban szokásos feltételeknek megfelelően – megoldható.

A mikro- kis- és középvállalkozások tőkeellátottsága – melyet a versenyképességnél már érintettünk – általában nem megfelelő, alultőkésítettségük és az ebből adódó versenyképességi hátrányuk az európai gazdaságba való integrációs folyamatnak komoly és **megoldásra váró problémája**. Nehézséget jelent, hogy ez a szektor a magyar bankrendszer számára nem biztosít elegendő költségfedezetet, ezért sok kisvállalkozó nem juthat megfelelő finanszírozáshoz. Ezen megállapításnak látszólag ellent mond az a tény, hogy e területen a banki finanszírozás figyelemre méltóan erős fejlődést mutat és 2005. év végére elérte az összvállalati szektor banki finanszírozásának 50 %-át. E pozitív megállapításhoz tartozik azonban az is, hogy a banki hitelt igénybevevők e szektor vállalkozásainak 23 %-át teszik ki, míg az Európai Unió országaiban ez az arány 70-85 %-os. Jónak és továbbfejlesztendőnek tartjuk a Széchenyi kártya szolgáltatását, melynek során 2005. év végén 21300 vállalkozó 73 milliárd forint értékű kölcsönt vett igénybe.

3. Adórendszer, adminisztrációs kötelezettségek

Az adóterhelés összességében az Európai Unió tagországaihoz viszonyítva **átlagos**, kivételt képeznek a bérek és jövedelmek közterhei. Az adórendszer mára elhasználódott, korszerűtlenné vált, kevés benne az ösztönző elem, átalakítása feltétlenül indokolt. (2005. évben ezért jött létre az Adóreform Bizottság).

Bízunk a majdani döntéshozókban, hogy az adórendszer korszerűsítésénél egyaránt legyen felelősségtudata, bátorsága és a vállalkozókkal szemben bizalma.

A kötelező **adminisztrációs terhek** nagymértékben **drágítják** a vállalkozások működését, **nehezítik** a hatékony **élőmunka gazdálkodást**. A felesleges jogszabályok, előírások, kötelezettségek gyakori gyomlálása ellenére az újonnan jelentkező adminisztrációs kötelezettségek csökkenés helyett egyre nőnek, működési háttérrel biztosítva a költséges és kevésbé hatékony államigazgatásnak.

Támogatjuk az adórendszer egyszerűbbé tételét, a felesleges és bürokráciát szolgáló szabályozások kiiktatását, a különböző címen igénybe vehető kedvezmények visszaszorítását és jövedelemszinttől függő biztosítását. Megerősítjük korábbi javaslatainkat, a mikro- és kisvállalkozások részére az egyszerűbb adóformák továbbfejlesztését, az átalányadóztatás és az EVA kiterjesztését, a nagyobb költséghányaddal dolgozó vállalkozások számára is vonzóvá tételét.

Javasoljuk az 50 fő alatti foglalkoztatotti létszám esetén egyszerűsített kettős könyvvitel kidolgozását és alkalmazását.

Felvetjük a környezetvédelmi termékdíj nyilvántartási kötelezettség és adatszolgáltatási kötelezettség, valamint a kulturális járulékhöz tartozó adminisztrációs kötelezettségek felülvizsgálatát, csökkentését, illetve eltörlését.

A bevezetésre javasolt havi gépiadat-szolgáltatási kötelezettség – a jelenlegi feltételek alapján – a mikro-vállalkozások részéről nem vállalható.

4. Foglalkoztatási szerkezet

A foglalkoztatási szerkezet kirívóan rossz, a hazai foglalkoztatási ráta 57,5 %-os, szemben az Európai Unió 65 %-os átlagával és 70 %-os célkitűzésével. E kedvezőtlen helyzet is okozza a **bérek, jövedelmek magas terheit**, valamint a magas terhek ellenére is **alacsony költségvetési bevételt**. Sajnálatos, hogy a nyugdíjasok száma meghaladja a három millió főt, és a kifizetendő nyugdíjak 50 %-át munkaképes korú nyugdíjba menő személyek kapják. A foglalkoztatási szerkezet átalakítása, a foglalkoztatás bővítése kiemelt fontosságú érdek. A mikro-, kis- és középvállalkozásoknak kiemelt szerepük van ezen a területen, mivel a foglalkoztatottak 70 százalékának e szektor biztosít munkahelyet, és egyetlen része a magyar gazdaságnak, amelyik az elmúlt 15 éves időszakban nettó foglalkoztatás-bővülést tudott produkálni.

A magyar munkaerőpiacot három fő probléma feszíti.

- Bár az utóbbi években a fekete foglalkoztatás nagysága csökkent, egyre többen jelentkeznek be a munkaerő-közvetítő rendszerbe, de a fekete foglalkoztatás volumene továbbra is a legmagasabbak közé tartozik az EU-ban. Különösen szembeötlő ez abban az összefüggésben, hogy a magyar munkaerő mobilitása a legalacsonyabbak közé tartozik, igen kis mértékben hajlandó a magyar munkaerő lakhelyét megváltoztatni, vagy munkalehetőségért napi munkabajjárásnál nagyobb távolságra elhelyezkedni. **Növelni kell a magyar munkaerő mobilitását.**
- A hazai átlagkeresetek alacsonyak, ezért nem lehet megkérdőjelezni az elmúlt esztendőben bekövetkezett jelentős minimálbéremelést, ugyanakkor meg kell állapítani, hogy **a minimálbér emelése nem segíti elő a képzetlen munkaerő foglalkoztatását.** A minimálbér emelésének hatása jelentős számú munkavállalót (pl. könnyűipar) kényszerít a tartós munkanélküliség állapotába. Ezért a minimálbéremeléssel kapcsolatos politika reformjára van szükség, a minimálbéremelést csak az alacsony képzettségűek munkaerőpiaci hiánya esetén szabad meglépni, de erősíteni kell az ágazati bérmegállapodások rendszerét.
- **Kedvezőtlenül hat a munkaerőpiacra a szakképzés jelenlegi működtetése.** (Lásd: Szakképzés)

5. Szakképzés

A magyar gazdaság versenyképességében nagy szerepet játszik, hogy a gyorsan változó munkaerő piaci igényeket hogyan lehet a szakképzés oldaláról megfelelően biztosítani. Az elmúlt évtized kevés volt ahhoz, hogy a képzés, szakképzés területén megvalósuljanak a szükséges változtatások. E feladat végzésével ma a kellenél többen foglalkoznak, költséges módon és kevés eredményt produkálva.

A magyar iskolarendszer hatékonyságáról jó néhány riasztó nemzetközi, illetve EU összehasonlítás látott napvilágot. A magyar szakképzés rendszerét a képzési vállalkozások (iskolák, egyetemek, szakiskolák) és a leendő munkavállalók érdekei alakítják. A munkaerő piac követelményeivel a képzést követően találkozhatnak a szakképzés fogyasztói. Az ingyenes képzés lehetővé teszi, hogy az utolsó 10 év munkaerő piaci tapasztalatai alapján mindenki a múltban szükséges szakmai szervezet sikeres elemeiben vegyen részt túlképzésben – rontva, a már azon szakmákban dolgozók munkaerő piaci helyzetét – miközben **a gazdaság új igényeinek megfelelő szakmák többségénél hiány keletkezik.**

Véleményünk szerint a szakmai gyakorlat működtetésének kamarai-érdekképviseleti hatáskörbe kerülése lényegesen egyszerűbbé, könnyebben követhetővé és alkalmazhatóvá

tenné a jelenlegi rendszert. Érthetetlennek és rossz megoldásnak tartjuk, hogy ezt a fontos területet egyidejűleg két minisztérium irányítja. Tarthatatlannak tartjuk azt, hogy a szakképzési rendszer – beleértve a felsőoktatási rendszert is – magas költségen képez diplomás munkanélkülieket, miközben hiány van megfelelő szakmájú szakmunkásokból, és ez piaci hátrányt is okoz. Ezért a finanszírozás olyan átforgalmazását javasoljuk megfontolni, amelyben a munkaerőpiaci érdekegyeztetésben meghatározódik az, hogy az adott évben milyen számban finanszíroz a munkaerőpiac egy-egy szakmát, és ezekre a finanszírozásokra lehet az egyéneknek pályázni, akár közép, akár pedig felsőfokon. A tandíj tehát nem jelenti az ingyenes oktatás megszűnését.

Javasoljuk a szakképzés – és azon belül a finanszírozási gyakorlat – széleskörű átalakítását, a kettős minisztériumi irányítás megszüntetését.

6. Közbeszerzés

A közbeszerzések kiemelten nagy piacot jelentenek Magyarországon és az Európai Unióban. A közbeszerzési törvény alkalmazása Magyarországon furcsa mód, más eredményre vezetett, mint az Európai Unió más országaiban, **a tender nyertesek között a hazai vállalkozások aránya szokatlanul alacsony**. A közbeszerzési rendszer még nem járatódott be. A közvéleményt irritálja a széles körű visszaélés és a politikai korrupció gyanúja, valamint a túl magas árszint. **A pályáztatás nehézkes, bonyolult**, és visszarettent számos, a részvételt mérlegelő kis- és középvállalkozást. A politika és az intézményrendszer a vállalkozói szférától függetlenül szabályozta a közbeszerzési eljárást, ezért a vállalkozási gondolkodási módtól esetenként idegen elvárások épültek be a rendszerbe. A PPP projektek nagyobb hányadánál megállapítható, hogy az árszint az indokoltat jelentősen meghaladja.

A közbeszerzési eljárás módosításánál – az európai uniós jogszabályok betartásával – el kell érni, hogy **a hazai vállalkozások ne kerüljenek hátrányos helyzetbe**.

Javasoljuk a közbeszerzési szabályozás módosítását, valamint azt, hogy kamarai-érdekképviseleti részvétellel kerüljön megalakításra – állami támogatással – egy olyan integrátor szervezet, mely segíti a hazai vállalkozások felkészülését, együttműködését, megjelenését a közbeszerzési piacon.

7. Nemzetközi gazdasági kapcsolatok

Az európai uniós tagságunk tapasztalatait felhasználva át kell értékelni a nemzetközi gazdasági kapcsolatok működtetését. Más – az eddigiektől eltérő – kapcsolati formákat kell kialakítani az uniós tagállamokkal, a tengeren túli fejlett országokkal, a fejlődő országokkal, valamint az Európai Unióba belépni szándékozó környező országokkal.

A magyar gazdaság nemzetközi kapcsolatainál figyelemmel kell lennünk a környező országok gazdaságának átalakulására, piaci szerepvállalásuk alakulására. Erősíteni kell a piaci kapcsolatokat a nagy külkereskedelmi hiánnyal záró piacunkon: **Oroszországban**, és közös törekvéssé kell tenni a külkereskedelmi mérleg kiegyensúlyozását. Erősíteni kell a piaci jelenlétünket a Távol-Keleten, mint századunk várható új világhatalmával, **Kínával**, mind jelenlegi nagyhatalmával: **Japánnal**, mind pedig **Vietnámmal**.

A diplomácia a piacszerzést tekintse egyik elsőrangú feladatának, és működjön közvetlenül együtt a magyar kamarai rendszerrel. A megszerezni kívánt piacokon szükséges támogatni a magyar tőkekihelyezést és beruházást. Felvetjük hazai áruvásárlási célhitelezésének lehetőségét, amennyiben erre a fogadó ország részéről igény van. Javasoljuk a környező országok felé olyan gazdasági együttműködés kialakítását, mellyel az adott ország piacát a magyar piachoz lehet integrálni. Közös – több szereplős – feladatnak tartjuk a **személyes kapcsolat kialakítását** a magyar **diplomácia** és a magyar **vállalkozások képviselői, tulajdonosai** között.

8. Nemzeti Fejlesztési Terv

Az Európai Unió az újonnan belépett és gyengén fejlett tagjainak felzárkóztatási lehetőséget biztosít. A 2007-2013. uniós fejlesztési program egyszeri és vissza nem térő támogatást biztosít a magyar gazdaság és a gazdaság szereplőinek számára. A jelenlegi helyzetet és gyakorlatot figyelembe véve, a KKV szektor – amennyiben a feltételek, és az intézményrendszer nem változik – a felzárkóztatási folyamatnak vesztese lesz.

A már említett **intézményrendszer korszerűtlen, átalakításra érett**. A regionális fejlesztési tanácsokban a vállalkozói képviselet alulreprezentált, a korábbi gyakorlattal ellentétesen a gazdasági kamarák szavazati joga megszűnt, és nem látszik megnyugtatónak az állami fedezetvállalás időben történő biztosítása sem.

A Nemzeti Fejlesztési Terv előkészítése, elfogadása és megvalósítása igényli a vállalkozói szféra aktív részvételét. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a pályázatok sokszor nem váltanak ki érdeklődést, a bürokratikus módon kiépült intézményrendszer nem képes kellő tájékoztatást, felkészítést nyújtani, a megvalósítást követő monitoring rendszer és adatkezelés nem alkalmas nagy számú projekt folyamatos teljesítmény követésére.

Ezen indokok alapján **javasoljuk a vállalkozói szféra, a gazdasági kamarák és a szakmai érdekképviseletek bevonását a helyzetfeltárás, a tervezés, a pályázat kiírás és a monitoring folyamatába. Javasoljuk továbbá a korszerűtlennek minősített intézményrendszer átalakítását!**

9. Az intézményrendszer reformja

A következő évek az államigazgatás hatékonyabbá tételével, a közigazgatás, az oktatás és az egészségügy átalakításával lesznek fémjelzetek. Ennek az átalakításnak az a célja, hogy a magyar gazdaság, az oktatási kultúra hatékonyabb legyen, ugyanazt a feladatot olcsóbban oldja meg. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara támogatja az egészségügy átalakítását, az egészségügyi szolgáltatók piacának létrehozását, az oktatás és különösen a szakképzés átalakítását, felhasználók által finanszírozottá tételét, az önkormányzati feladatok újrafogalmazását, a kötelező és a választható feladatok finanszírozásának elkülönítését.

Az állam által ellátott gazdasági feladatok áttekintése sürgető feladat, meggyőződésünk, hogy **a gazdasági szerkezeti feladatok ellátását az önfinanszírozó, - tehát önfinanszírozásra képessé tett - gazdasági kamara (szakmai érdekképviseletek) olcsóbban és hatékonyabban tudja ellátni, mint az államigazgatás.**

A reformintézkedésekből nem maradhatnak ki a kamarák és az érdekképviseletek sem.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara meggyőződéssel vallja, hogy a vállalkozások versenyképességének javítása, a magyar gazdaság és a társadalom fejlődése, az állampolgárok életkörülményeinek javítása, az előző pontokban megfogalmazott javaslatok teljesítése, szoros összefüggésben van a reformokkal, maradéktalanul csak megvalósításukkal teljesíthetőek.

10. Kamarai szerepvállalás

Az állami intézményrendszer átalakításánál, az állami feladatok leépítésénél javasoljuk figyelembe venni a kereskedelmi és iparkamarákat. A több mint másfél százados múlttal bíró kamarai szervezet a magyarországi vállalkozások legszélesebb és meghatározó körét képviseli. A kamarai intézményrendszer – országosan kiépített hálózat, magas szintű informatikai háttér, működőképes hazai és nemzetközi kapcsolatok, mintegy 700 fő jól felkészült ügyintéző – a jelenleginél jóval szélesebb körű feladatvállalásra és eredményes munkavégzés teljesítésére képes.

Az előző fejezetekben rögzített javaslatok végrehajtásánál szándékunkban áll tevőlegesen feladatot vállalni és közreműködni. (A részletesebb feladatvállalási koncepciót elkészítettük.)

A gazdaság fejlesztéséhez, a kereskedelmi kapcsolatok és piacok bővítéséhez, az európai uniós kapcsolati rendszerek kihasználásához, a Nemzeti Fejlesztési Terv sikeres teljesítéséhez, a foglalkoztatási szerkezet átalakításához, a közbeszerzési eljárás megreformálásához, a hazai vállalkozások fokozott szerepvállalásának biztosításához, a szakképzés átalakításához **szükség van egy átfogó**, valamennyi vállalkozás adatait magában foglaló adatbázis kialakítására.

A helyi-területi alapon felépülő országos vállalkozói regiszter felállítása és naprakész működtetése számtalan előnnyel járna mind a vállalkozói szféra, mind a fogyasztók, mind a hatóságok számára. A vállalkozásokról és tevékenységükről szóló, jól megválasztott és folyamatosan frissített adatok fontos információkkal szolgálhatnak egy-egy térség üzleti lehetőségeiről, a hozzáférhető termékekről és szolgáltatásokról, az esetleges hiányhelyzetekről, a munkaerő-piaci helyzetről, a fejlesztési lehetőségekről, és alapját képezhetik az üzleti partnerközvetítésnek, a fogyasztók, és szükség esetén az állami intézményrendszerek és hatóságok megfelelő informálásának.

A rendszer jelentős előnyöket biztosítana különösen a mikro-, kis- és középvállalkozói szektor számára:

- segíthet a termelési és kereskedelmi partnerek egymásra találásában, biztonságosabbá teheti az üzleti kapcsolatokat, és hozzájárulna az üzleti bizalom növeléséhez,
- jelentősen segíthetné a kezdő vállalkozásokat annak felmérésében, hogy az adott területen, illetve tevékenységi körben érdemes-e új vállalkozást indítani,
- könnyen feltérképezhető, hogy helyi szinten milyen szakmákban van túl-, illetve alulképzés.
- a karbantartott nyilvántartás segítségével a hitelezők kockázatát mérsékelni lehetne, ami együtt járna a kereskedelmi bankok aktivitásával, és csökkenthetné a kkv szektornak nyújtott hitelek kamatát,
- a nyilvántartás lehetőséget biztosítana – az önkormányzatokkal és a helyi vállalkozásokkal együttműködve – a fogyasztók és turisták megfelelő tájékoztatására,
- a vállalkozói nyilvántartás alapján listát lehetne összeállítani az ismétlődően gyenge színvonalon, drágán, vagy csalással működő szolgáltató vállalkozásokról, így ki lehetne szűrni a kontármunkát, és erősíteni a minőség- és fogyasztóvédelmet.

A mai rendszerben megvannak ugyan a felelősei a vállalkozások regisztrációjának, az így létrejövő adatbázisok azonban nincsenek rendszerbe kapcsolva. Az egyéni vállalkozók nyilvántartását az önkormányzatok kezelik, a cégbíróságok a cégek közhiteles adatainak a nyilvántartására hivatottak, az APEH és a VPOP adatfelvételének elsődleges célja az adók, járulékok, vámok rendeltetésszerű beszedése, a KSH háttér információt biztosít és a mikro vállalkozások zöme kiesik a látóköréből. A kereskedelmi bankok partnereikről széles körű gazdálkodási adatokkal rendelkeznek, melyeket üzleti titokként kezelnek.

Az országos regisztrációs rendszer működtetését és kezelését javasoljuk a köztestületi funkciót is ellátó kamarákhoz telepíteni, oly módon, hogy a regisztrációs rendszer által nyújtott szolgáltatási előnyökből a meghatározó vállalkozói szakmai érdekképviseletek is egyenrangúan részesüljenek.

Budapest, 2006. február 10.